

ויתערבו. לוקר ענה: היהודים פזורים בכל העולם, ולא אנחנו יצרנו את העובדה הזאת, להיפך אנו רוצים לשנות את העובדה. לבסוף היה בירור ארוך בשאלת הועד הסוציאליסטי למען א"י.

בערב סידר הסניף שלנו בברוסל אספה פומבית והודיעו שינאמו קפלנסקי, אני, זלמן והרצפלד. לא פחות ולא יותר. לשם כך הפסקנו את ישיבהנו ואיש מאתנו לא הלך לטיאטר של ג'רנובסקי. באולם סניחי 53 נאספים, במשך הזמן נכנסו עוד כעשרה או כחמשה עשר. ביניהם היו גם בילינסון, מלכה ועוד. החלטנו שידבר רק אחד כחצי שעה - ונלך. דבר קפלנסקי, האריך קצת יותר ובינתיים נחזור החשק גם אצל זלמן.

כ"ו אב
12 אוגוסט
יום א'

בצהריים המשך ישיבת משרד הבריח. הוזכר נסע הבוקר לפריס; הוא יהוד עם ב.צ. וקפלנסקי מפליגים ביום השלישי בבוקר ממרסיל לארץ.

התקציב: פריס 100, אינטרנציונל 100, פולין 200, לונדון 700, משרד אירופי 840, שונות (משרד א"י ועוד) 200. הכנסה: אמריקא 1.000, לונדון 300, ח"א 100.

הרצפלד חמך בהצעת בלוך לפולין. אני מפקפק אם זהו המקום המתאים לעבודה בלוך. זינגר ולוקר חושבים כמוני. הוצע

אז שבלוך ילך לאמריקא. אולם גולדה מתנגדת, היא מסכימה להצעת
שבלוך יבוא למערב אירופה.

בשבוע נסעו ב.צ. וקפלנסקי וגולדה וביילינסון לפריס.

הערב היחיד לי שיחה ארוכה ויסודית עם לוקר בשאלת האחד.

בשיחה השתתפו גם רייס, זינגר, מרסינסקי. בשלשה חנאים מסכים

לוקר לאחד: (1) פרוגרסה סוציאליסטית, (2) אי-שהיה (לא יותר

משלשה חדשים) של הפלגה המאוחדת מחוץ לברית עולמית חדשה,

(3) פרוגרסה וינה בשביל הברית החדשה.

לאחר מצוי כל הטענות והנמוקים התברר שסוף סוף יש

ללוקר נמוק אחד נגד האחד - והוא הגברת העבריות בחנועה.

כ"ז אב
13 אוגוסט
יום ב'

בעשר וחצי יצאנו לפריס ובחמש פחות רבע הגענו

ל"תחנה הצפונית". נפגשנו ע"י ביילינסון וגולדה. החבריא נוסעים

לארץ לא היום כי אם ביום הרביעי בערב.

פישר דורש ממני ומזלמן להשתתף באספה פומבית ביום

החמשי בערב. אין מנוס ואין מפלט מהאספות האלה.